

The background of the cover is a watercolor illustration. On the left, a woman with long, dark, wavy hair is depicted in profile, looking towards the right. Her hair and clothing are rendered in shades of blue and yellow. On the right, another woman is shown in profile, looking towards the left. She is also rendered in blue and yellow tones. The background is a mix of light blue, yellow, and white washes, with some darker blue and yellow lines defining the figures.

Το γαλάζιο κοριτσάκι

Μαρία Σ. Δρουσιώτου

φ.ν

“Παιδιά ελάτε να κάνουμε ένα μαγικό ταξίδι στο κόσμο του Σύμπαν”.

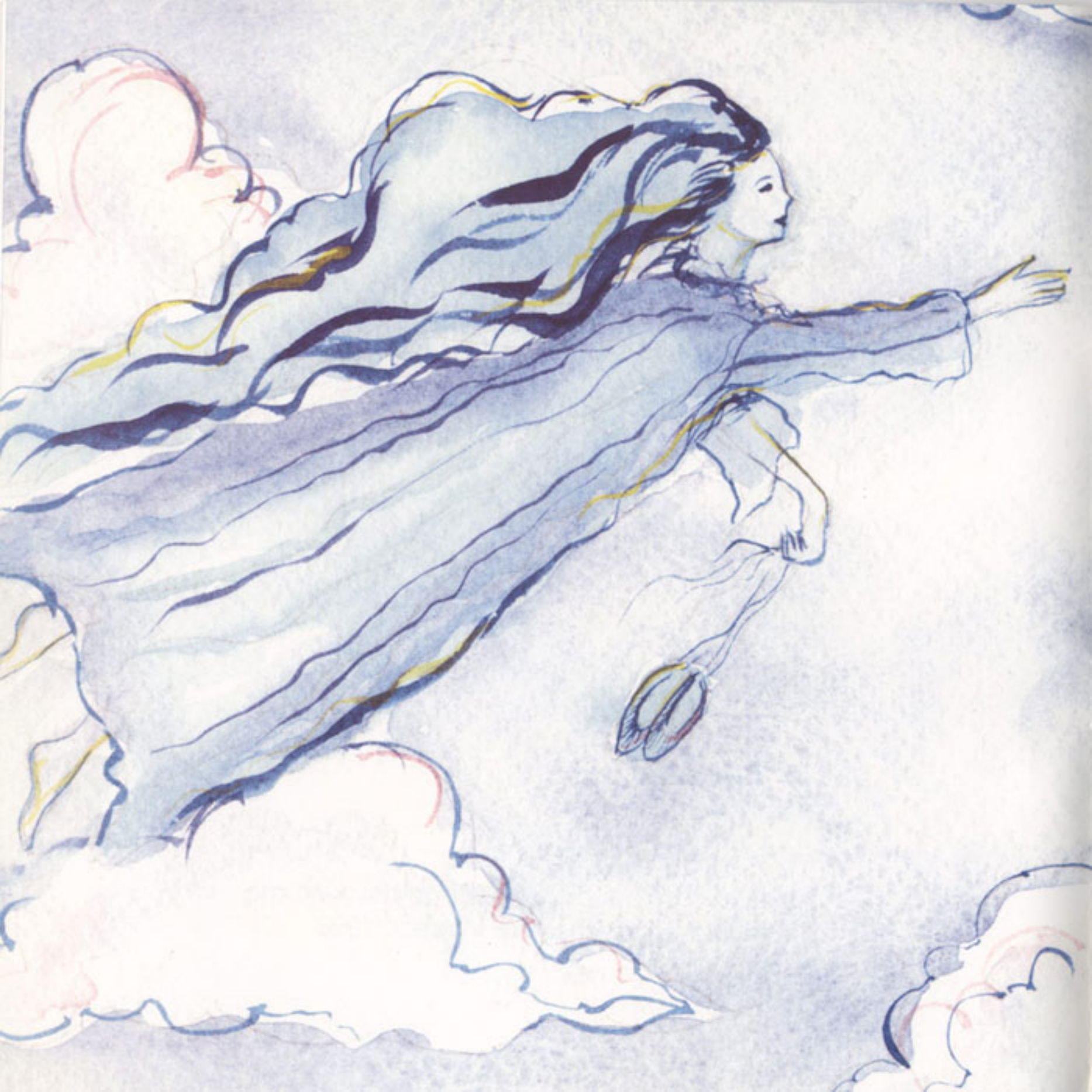
Το γαλάζιο κοριτσάκι

...ακολουθεί νανούρισμα...

Αφιερωμένο στη Μύρια μου απο τη μανούλα της
Μαρία Σ. Δρουσιώτου, Μάρτιος 1998

ISBN 9963-8349-2-2

Μια φορά και ένα καιρό ζούσε ένα κοριτσάκι που το λέγανε
το ...Γαλάζιο κοριτσάκι!

Γιατί το λέγανε το γαλάζιο κοριτσάκι;

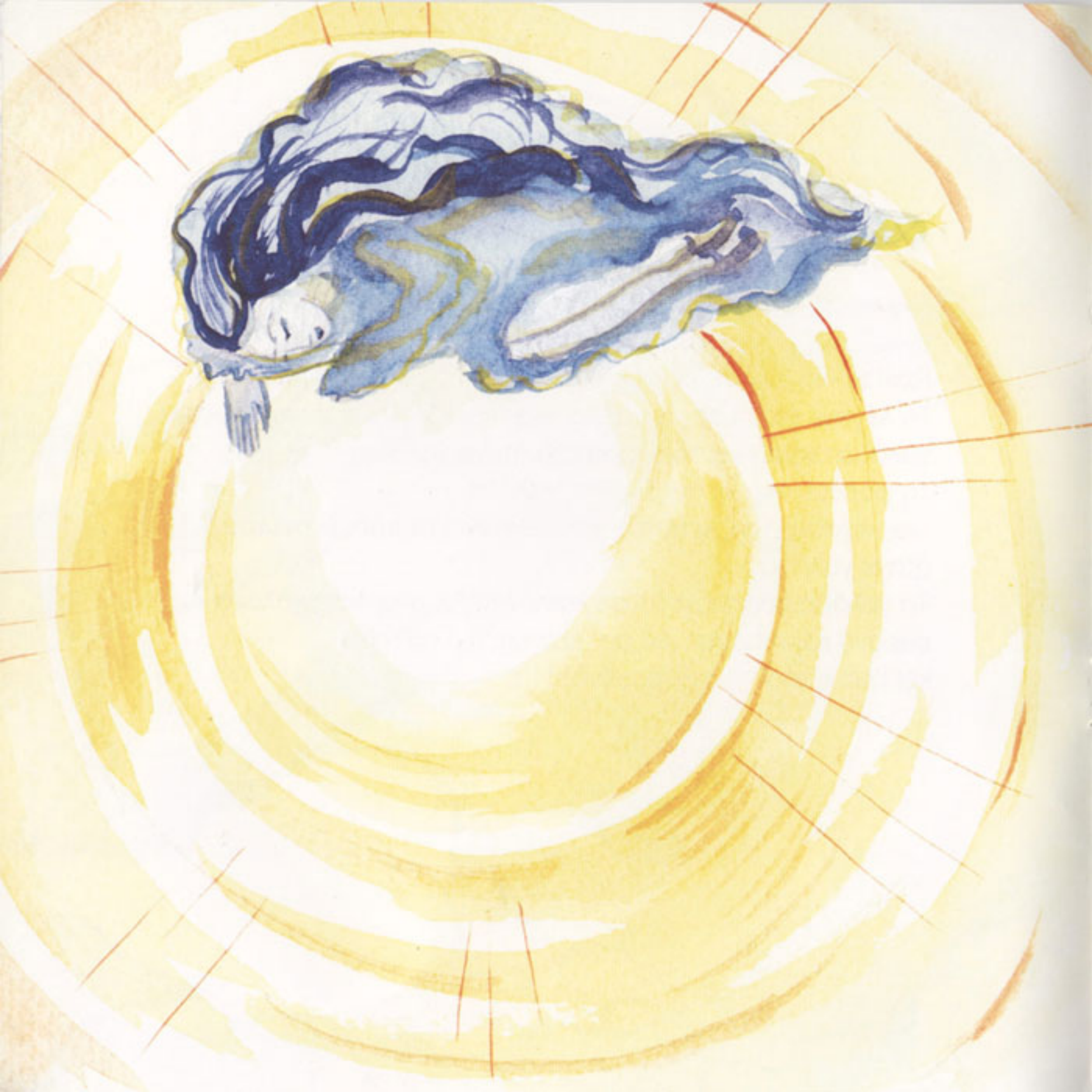
Το λέγανε έτσι γιατί τα μαλλιά του ήτανε γαλάζια, τα μάτια του
γαλάζια ακόμα και το δέρμα του ήτανε γαλάζιο.

Το φόρεμα του, κι αυτό ήτανε γαλάζιο...

...οι κάλτσες του, κι αυτές γαλάζιες. Και τα παπούτσια του
ήτανε γαλάζια...

Το γαλάζιο κοριτσάκι ζούσε λοιπόν ψηλά στον καταγάλανο
ουρανό και πετούσε μια απ' εκεί και μια απ' εδώ...

και ήτανε τόσο... ευτυχισμένο!!!

Κατά το μεσημεράκι σκαρφάλωνε ψηλά και ξεκουραζότανε πάνω στις λαμπερές ηλιαχτίδες του ήλιου και ζεσταινότανε. Κούρνιαζε εκεί σαν γατούλα και έλαμπε σαν πυγολαμπίδα λουισμένη από άπλετο κίτρινο φως.

Ονειρευότανε, και όλα τα γαλάζια της όνειρα τα έβλεπε να γίνονται αληθινά. Και το λαμπερό φως του ήλιου την παράσερνε όλο και πιό κοντά στο λαμπερό φως της αλήθειας... και τότε το γαλάζιο κοριτσάκι ξυπνούσε, άπλωνε τα γαλάζια της χεράκια και χασμουριότανε... και μετά χαμογελούσε και πετούσε πάλι ευτυχισμένο στο γαλάζιο ουρανό.

Πετούσε μια απ' εκεί και μια απ' εδώ.

Αργά το απόγευμα το γαλάζιο κοριτσάκι αγκάλιαζε τον ολοσπρόγγυλο, κατακόκκινο ήλιο και μαζί με τον ήλιο έκαναν τσουλήθρα και... μπλούμ!!!... βουτιά στη θάλασσα!!!

Και χάνονταν μαζί μέσα στα μπλέ κύμματα!

Και τότε η θάλασσα άλλαζε χρώματα και την μια έμοιαζε μπλέ και την άλλη έμοιαζε ρόζ - πορτοκαλί!!!

Μέχρι που βράδιαζε και όλα ηρεμούσανε, καθώς η νύχτα άπλωνε τα πέπλα της και αγκάλιαζε το σύμπαν, και τότε όλα έμοιαζαν γκρί...!!!

Το γαλάζιο κοριτσάκι συνέχιζε τότε να κολυμπά στη σκοτεινή μπλέ θάλασσα παρέα με τα ψαράκια!

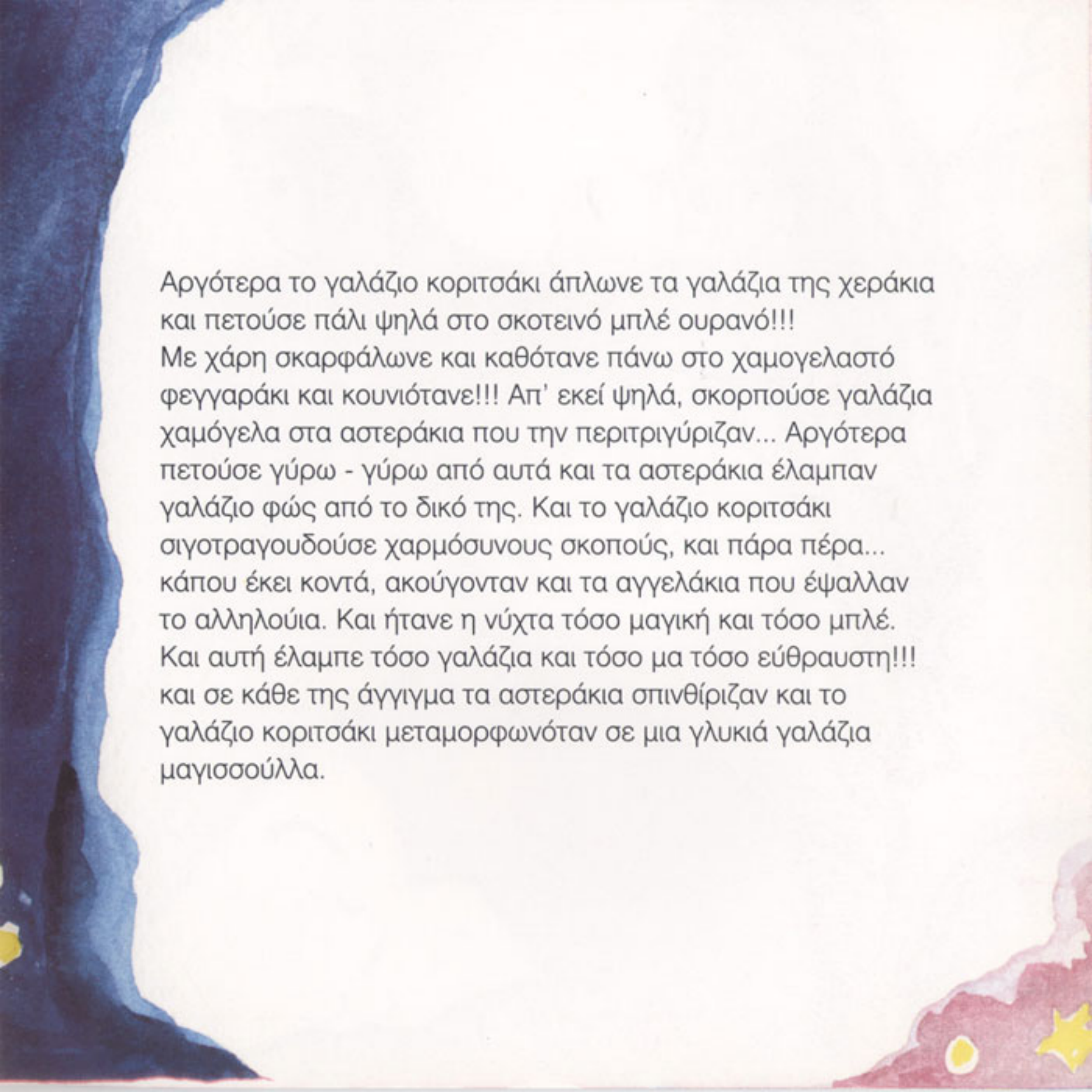
Λίγο πιο αργά το ολόγιομο φεγγαράκι ξεπρόβαλλε ψηλά στον ουρανό και έλουζε τον βυθό της θάλασσας με δυνατό φως!!!

Η πολιτεία των ψαριών τότε ξυπνούσε!!! Τα ψαράκια κολυμπούσαν αμέριμνα και πολυάριθμα ανάμεσα στα βράχια!!!

Το γαλάζιο κοριτσάκι κολυμπούσε ανάμεσα τους σαν γοργόνα!!!

Πόσο της άρεσε ο μαγικός κόσμος της θάλασσας. Της έκλεινε τα αυτιά και την καλούσε σαν σειρήνα να κολυμπά ώρες ολόκληρες στα δροσερά νερά. Εκεί κάτω στην εξωτική πολιτεία των ψαριών!!!

Αργότερα το γαλάζιο κοριτσάκι άπλωνε τα γαλάζια της χεράκια και πετούσε πάλι ψηλά στο σκοτεινό μπλέ ουρανό!!!
Με χάρη σκαρφάλωνε και καθότανε πάνω στο χαμογελαστό φεγγαράκι και κουιότανε!!! Απ' εκεί ψηλά, σκορπούσε γαλάζια χαμόγελα στα αστεράκια που την περιτριγύριζαν... Αργότερα πετούσε γύρω - γύρω από αυτά και τα αστεράκια έλαμπαν γαλάζιο φώς από το δικό της. Και το γαλάζιο κοριτσάκι σιγοτραγουδούσε χαρμόσυνους σκοπούς, και πάρα πέρα... κάπου εκεί κοντά, ακούγονταν και τα αγγελάκια που έψαλλαν το αλληλούια. Και ήτανε η νύχτα τόσο μαγική και τόσο μπλέ. Και αυτή έλαμπε τόσο γαλάζια και τόσο μα τόσο εύθραυστη!!! και σε κάθε της άγγιγμα τα αστεράκια σπινθίριζαν και το γαλάζιο κοριτσάκι μεταμορφωνόταν σε μια γλυκιά γαλάζια μαγισσούλλα.

Κάποτε, το γαλάζιο κοριτσάκι σκαρφάλωνε στα φτερά κάποιου πουλιού και μαζί πετούσανε χαμηλά μέχρι κάτω στην γη. Και τα παιδάκια που την βλέπανε άγγιζαν τα γαλάζια της μαλλιά και τα γαλάζια της χέρια.

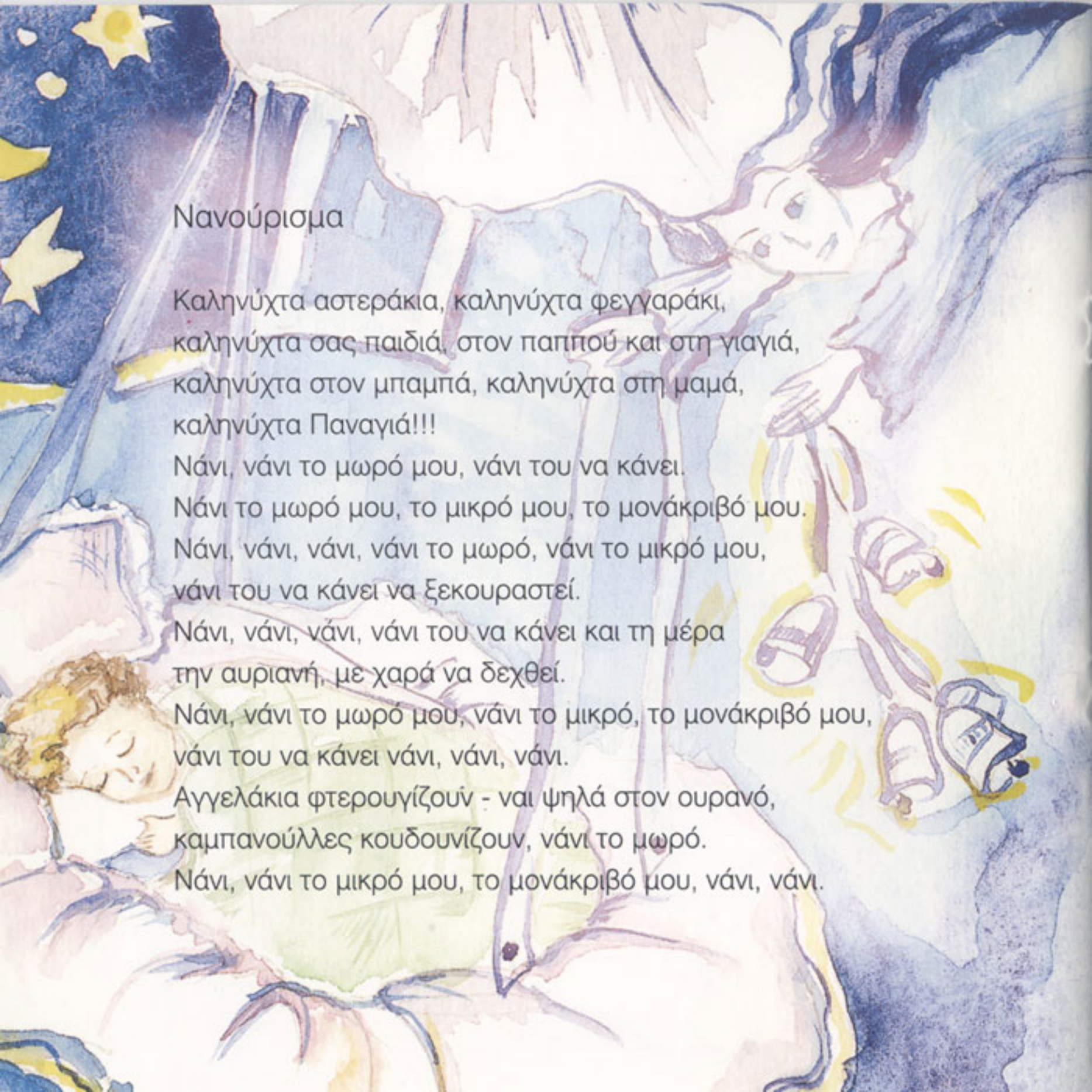
Το γαλάζιο κοριτσάκι έστελνε γαλάζια φιλάκια σε όλα τα παιδάκια.

Και πετούσε μια απ' εκεί και μια απ' εδώ. Και ήτανε τόσο μικροσκοπική και τόσο εύθραυστη σαν μια γαλάζια ψυχούλα.

Και τα παιδάκια της έστελναν ρόζ φιλάκια και την αποχαιρετούσαν καθώς ανέβαινε πάλι ψηλά και χανότανε στον απέραντο γαλάζιο ουρανό!!!

Τι λέτε παιδιά να στείλουμε και εμείς τώρα φιλάκια στο γαλάζιο κοριτσάκι.

Ματς, Μουτς!!!

Νανούρισμα

Καληνύχτα αστεράκια, καληνύχτα φεγγαράκι,
καληνύχτα σας παιδιά, στον παππού και στη γιαγιά,
καληνύχτα στον μπαμπά, καληνύχτα στη μαμά,
καληνύχτα Παναγιά!!!

Νάνι, νάνι το μωρό μου, νάνι του να κάνει.

Νάνι το μωρό μου, το μικρό μου, το μονάκριβό μου.

Νάνι, νάνι, νάνι, νάνι το μωρό, νάνι το μικρό μου,
νάνι του να κάνει να ξεκουραστεί.

Νάνι, νάνι, νάνι, νάνι του να κάνει και τη μέρα
την αυριανή, με χαρά να δεχθεί.

Νάνι, νάνι το μωρό μου, νάνι το μικρό, το μονάκριβό μου,
νάνι του να κάνει νάνι, νάνι, νάνι.

Αγγελάκια φτερουγίζουν - ναι ψηλά στον ουρανό,
καμπανούλλες κουδουνίζουν, νάνι το μωρό.

Νάνι, νάνι το μικρό μου, το μονάκριβό μου, νάνι, νάνι.

Η Μαρία Σ. Δρουσιώτου γεννήθηκε στη Λευκωσία στις 10 Μαΐου, 1962. Αποφοίτησε το Οικονομικό Λύκειο Λευκωσίας, παρακολούθησε Καλές Τέχνες στο Πανεπιστήμιο του Davis στην Καλιφόρνια για δυο χρόνια.

Ασχολείται με τη ζωγραφική ερασιτεχνικά.

Πηγή έμπνευσης για την έκδοση των παραμυθιών αυτών, ήταν η γέννηση της κόρης της Μύριας, που για αυτήν η μητρότητα είναι ότι καλύτερο μπορεί να συμβεί σήμερα στη ζωή μιας γυναίκας.